

[Brorsen.]

er enige om, hvorledes Neutralitetsværet skal indrettes. Det er det, Venstre den ene Gang efter den anden har anmodet om: sligt kunde lade sig gøre med lidt god Vilje ogsaa her i den danske Rigsdag; vi har nærmet os hinanden, og det glæder jeg mig over, og der er i og for sig ikke saa stort et Stykke Vej tilbage, men der er endnu et Stykke Vej, og det synes mig, at Regeringen skulde tænke alvorligt over Sagen; det er den, der er i Spidsen for Landets Ledelse og i første Linie har Ansvaret.

Der er sket noget i den allersidste Tid, som har vakt meget stor Opmærksomhed. Jeg tænker her paa den Tale, den svenske Udenrigsminister holdt for nogle faa Dage siden, og som har vakt Opsigt langt ud over Nordens Grænser. Læser man hans Tale, faar man absolut Indtryk af, at man her staar over for en oprigtig Fredens Mand, en Ven af nordisk Samarbejde, men han ser fra den ansvarfulde Post, hvorpaa han staar, med den største Alvor og bange Anelser Fremtiden i Møde. Det er derfor, han taler de manende Ord om Samarbejde inden for Nordens Lande, der efterhaanden skulde være af mere og mere intim Karakter. Han er ingen Fantast; han taler ikke om almindelig Forsvarsalliance, men om den fælles Linie i nordisk Neutralitetspolitik, og endelig taler han — og det er det nye i hans Tale — om militærpolitiske Forhandlinger paa mere begrænsede Omraader enten mellem samtlige Nordens Folk eller mellem to Nabolande f. Eks. Det Spørgsmaal, der her er rejst af den svenske Udenrigsminister, er af meget stor Betydning, og jeg har lagt Mærke til, at den danske Udenrigsminister ved Mødet i Oslo i Gaar og i Forgaars har givet Tilslutning til Tanken, men saa maa han naturligvis forstaa, at der ogsaa skal gøres en Indsats fra Danmarks Side, og at det ikke er tilstrækkeligt, at man bare siger, at man giver Tilslutning til Tanken; det maa naturligvis ogsaa manifesteres paa den Maade, at vi er villige til til enhver Tid at bringe de nødvendige Ofre. Der maa i det hele taget være en vis Solidaritet mellem Nordens Folk paa det forsvarspolitiske Omraade. Jeg tror, at det er udtrykt saaledes af en svensk Mand for en Tid siden, at der skulde være nogenlunde ensartede Forsvarspræstationer i Nordens Lande.

Jeg vender mig saa til det Forslag, vi har til Behandling. Det gaar ud paa, som baade Finansministeren og den socialdemokratiske Ordfører ganske kort har gjort Rede for, at der skal optages et Statslaan paa indtil 50 Mill. Kr., og disse Penge

skal anvendes til de Formaal, som nævnes i § 3: Tilvejebringelse af Statslagre, der skal sikre Forsyningen med Raastoffer, Brændselsmidler, Gødningstoffer, Reservedele m. m. Man regner her med, at Halvdelen af de 50 Mill. Kr. skal anvendes til dette Formaal. Nu vil jeg gerne, idet jeg nemlig har set ogsaa i et radikalt Blad, at man gaar ud fra, at der ikke er Tale om, at nogen af disse 25 Millioner skal gaa til militære Foranstaltninger af nogen som helst Art, gøre opmærksom paa, at det efter min Mening er en fuldkommen Fejltagelse, idet der i Lovforslagets § 3 i Slutningen af Punkt 1 staar: Reservedele m. v. Der er for mig ingen Tvivl om, at der her under dette Begreb ogsaa tænkes paa Reservedele til Støtte for vort Forsvar, Hær og Flaade, Flyvevæsen, og hvad vi i det hele taget har af Forsvarsmidler.

For det andet skal Pengene altsaa benyttes til at fremskynde Anskaffelsen af Krigsmateriel til Hær og Flaade og Kystdefensionen, og her regner man med at anvende ca. 20 Mill. Kr. Efter dette Regnestykke skulde der altsaa være 5 Millioner til Rest, som skal anvendes til Beskyttelsesforanstaltninger i Henhold til det Lovforslag, der inden ret længe bliver Lov, om Værn af Civilbefolkningen mod Luftbombardement. Ærede Medlemmer husker sikkert, at der er forelagt og bliver behandlet et saadant Lovforslag, hvori der er Tale om, at der skal bygges sikre Rum, hvortil man kan ty, i det Øjeblik Hovedstaden eller andre større Byer skulde blive bombarderet. Det, der er til Rest, er i og for sig et ret minimalt Beløb, men hvad der i det hele taget skal bruges til den sidste Foranstaltning under Punkt 3, det er der ingen, der kan give Bæsked om i dette Øjeblik. Det vil først vise sig senere, efter at Indenrigsministeren har haft Forhandling med Kommunerne, og efter at man er blevet fuldstændig klar over, hvilke og hvor mange Foranstaltninger der i de forskellige Byer i det hele taget skal træffes. Vi fra Venstres Side anerkender det Skridt, her er taget, men jeg maa straks tilføje, at dermed er Manglerne ved vort Forsvar ikke afhjulpet. Jeg havde Lejlighed til for ikke saa ret længe siden paa Venstres Vegne at udtale mig om de Mangler, vor nuværende Forsvarsordning fremdeles lider af, og her vil jeg naturligvis meget henstille, om man ikke vil gøre et sidste Forsøg fra Regeringens Side paa at komme Oppositionen noget i Møde, saaledes at der kunde være Mulighed for, at vi kunde til syvende og sidst her blive en enig Rigsdag. Naturligvis ligger der en Forbedring i dette, at Materi-